

(לקוטי תפילות א', נ"ו)

● ... ועזרנו וזכנו והושיענו, שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת, על ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה, על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות מכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך, מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה, על ידי המקוה הקדושה.

● ותשפיע עלינו, על ידי זה, דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו כוח; ותעזרנו שנוכה להמתיק, על ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרעינו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות, על ידי זה, ותושיע לנו תמיד, על ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקויים מקרא שכתוב: **מקוה ישראל ה' - מושיעו בעת צרה.**

● ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך, וזכו לקבל את התורה הקדושה, על ידי טבילת המקוה, ונוכה כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמישים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד.

● ותעזרנו, שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת, בכל השנה כלה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה, ולכנוס בתוך החמישים שערי קדשה, ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.**

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ח)

❖ בודאי השם יתברך יכול לפרנס העניים וליתן להם כל טוב בעצמו, אך עיקר מצוות הצדקה היא מחמת שהממון כבר ביד העשיר ובידו לעשות בו כרצונו, והוא מתגבר בבחירתו ונותן מכיסו לצדקה, זה יקר מאד אצל השם יתברך, כי על ידי זה ממשיך חסדים בעולם. וזהו רצונו יתברך שבו אדם הבעל בחירה ימשיך החסד לעולם, על ידי הצדקה שנותן להעני בבחירתו, ובכל זה רואין גודל כח הבחירה.

מכתב

(מספר אפי הנחל א' - מכתב ב')

❧ ב"ה, ט' שבט תשי"ח. טבריא.
לכבוד מר זלמן שזר הטוב והנעים, ברכת חיים ושלום רב. שלשום שלחתי לו מטעמים טובים אשר אהבה נפשו, ואקווה שירגיש בהם נעימות רבה. גם עכשיו שולח לו מתנה טובה מבית גזויו של רבינו בבת עינינו נחל נובע מקור חכמה, זכר צדיק לברכה.

❧ עיקר ביאת המשחח הוא לגלות האמת בעולם, וזה עיקר הגאולה. כי עכשיו האמת בגלות גדולה, וכל אחד אומר שאצלו האמת.

❧ אמת ושקר הם בחינת מלך ועבד, ומחמת התגברות השקר נחלף בן המלך בבן העבד עד שסברו על בן העבד שהוא בן המלך. ועל בן המלך להיפך, כמבואר בסיפורי מעשיות. ועיקר ביטול השקר והתגלות האמת הוא על ידי שמבטל עצמו מכל

וכל עד שהוא בבחינת עפר ממש, בבחינת ונפשי כעפר לכל תהיה. שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והבריות נמשכים אל הארץ. ואי אפשר שיתרחקו מהארץ אם לא על ידי כח המכריח, היינו על ידי שיש מי שמכריח הדבר ונטלו ממקומו בארץ ומרחיקו ממנה. וכפי כח המכריח כן נתרחק הדבר מהארץ. ואחר כך כשנפסק כח המכריח, חוזר הדבר לארץ.

❧ כי הארץ יש לה כח המושך ומושכת כל הדברים לעצמה. כי אם לאו לא היו יכולים להתקיים עליה. כי היה ראוי ליפול ממנה מחמת שהיא כדורית וכל בני העולם עומדים סביבה כידוע. אך שיש לה כח המושך וכו'.

❧ ויש צדיק אמיתי שהוא יסוד העולם, וכל הדברים עומדים עליו. וזה הצדיק היחיד בעולם הוא עניו ושפל ומשים עצמו כעפר, ועל ידי זה יש לו כח המושך להמשיך כל העולם אליו לקרבם לה' יתברך ולתורתו הקדושה. והנה היה ראוי שיימשכו כל בני אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר שיש לו כח המושך כנזכר לעיל. אך על ידי כח המכריח מפסיקים ומרחיקים ממנו. היינו שיש בני אדם שעל ידי דיבורם ומעשיהם הם מכריחים את בני האדם להרחיקם מהצדיק. הנזכר לעיל, וכפי כח המכריח כן מרחיק מהצדיק. ועיקר כח המכריח הוא על ידי גאוה וגסות הרוח ורדיפת כבוד, שמתירא שיהיה נפחת כבודו ויתבזה כשיתקרב אל האמת.

❧ על כן כל מי שרוצה לידע האמת לאמיתו, ישפיל דעתו באמת, ויזכור פחיתותו ושפלותו באמת. וכל מה שעבר עליו מעודו. וכשירגיש שפלותו באמת אז בוודאי תתגלה לו האמת, ויתגבר כח המושך על כח המכריח. ויהיה נמשך בזריזות גדולה להצדיק האמיתי (ועיין ליקוטי מורינו הרב רבינו נחמן, חלק א, סימן ע').

דרישת שלום לבבית לו והנלווים אליו, וברכת בריאות בגוף ונפש. **ישראל זב אודסר.** טבריא

חיי מוהר"ן

(תקמ"א)

❧ שמעתי ממנו, שאמר שברכה שנוהגין לברך את עצמן אצל גדולים וחשובים הוא דבר יקר מאד, וטוב להשתדל לברך את עצמו אצל כולם.

תיקון הברית

(אוצר היראה - ברית, ל"ז)

❧ צריכין לזהר מאד לקדש את עצמו בשעת הזווג, כי כל העולם תלוי בזה, כי כל העולם לא נברא אלא בשביל כבודו יתברך, ועיקר התגלות כבודו יתברך הוא על-ידי הולדה שנולדין ונתרביין בני-אדם, שבהם תלוי עיקר הכבוד. ועל-כן כשמקדש עצמו אז ומכוון להוליד בן שיגדל כבודו יתברך, אזי נמשך על הוולד רוח קדושה וזוכה שיהיו בניו כשרים, שיתגדל כבודו יתברך על-ידם, ואזי הוא מקיים כל העולם על-ידי-זה; וכן להפך, חס ושלום, אזי נולדים בניו שאינם הגונים, ואין כבודו יתברך נתגדל על-ידם. ועל-כן זה שלא קידש עצמו אז וגרם כל זה, הרי הוא כאילו מחריב העולם כלו, כי עיקר קיום העולם הוא על-ידי הכבוד כנ"ל, ועיקר הכבוד תלוי דייקא בהולדה כנ"ל (הלכות כבוד אב-ואם, הלכה כ', אות א').